

fik meddelt en Undervisning, der gik de mindst begavede over Hovedet, saa de slet intet fik ud af Skolegangen, og saaledes kunde det let gaa, naar de alle gik i samme Klasse.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) i, at et passende legemligt Arbejde ved Siden af Undervisningen i Mellemkolen vil være gavnligt. Det vilde i mine Øjne være en stor Fordel, om der paa de Steder, hvor Skolerne findes, var gode Hjem — jeg lægger særlig Vægt paa, at det skal være „gode“ Hjem — hvor et passende legemligt Arbejde kunde udgøre en Del af Vederlaget for Opholdet. Jeg lægger særlig Vægt paa Udtrykket gode Hjem, Hjem, hvor Undervisningen stadig kan blive betragtet som Nummer et, medens det legemlige Arbejde bliver Nummer to. En saadan Øvelse i legemligt Arbejde ved Siden af Undervisningen vilde sikkert blive de fleste af Eleverne til Gavn, men særlig dem, der standse paa den læsende Vej, fordi det bliver dem klart, at de ikke kunne naa det Maal, de oprindeligt maaske have sat sig, og derfor blive nødte til at gaa over til legemligt Arbejde.

Det ærede Medlem for Verringe (Holm) sagde i Gaar, at den ærede Minister vel sagtens lige saa vel som det ærede Medlem selv havde læst Motiverne til Forslaget. Vi ere en Del i det Parti, jeg tilhører, som mene, at det ærede Medlem uden Skade kunde spare den Slags Bemærkninger. Under saadanne Forhold er det ikke underligt, om den ærede Minister bruger Grøvfilen over for det ærede Medlem for Verringe. Jeg mener, det ærede Medlem havde ærlig fortjent en Behandling som den, der blev ham til Del.

Til Slutning vil jeg gentage, at vi skulle ikke ved Lovgivningen lægge Sagerne saaledes til Rette, at flere, end der er Brug for, lokkes ind paa den læsende Vej. Derfor skal man ikke have Lov til at slippe for let gennem Prøverne, saa at vedkommende, inden det er for sent, kan komme ind paa en Vej, der passer til hans eller hendes Evner.

M. Madsen: Jeg er ikke sikker paa, at jeg om de Bemærkninger, jeg skal tillade mig at fremsætte, tør sige, som det ærede Medlem for Skjoldelev (J. Nielsen) sagde, at han talte ikke alene paa sine egne, men paa hele sit Partis Vegne. Det skal dog ikke afholde mig fra at fremsætte min Opfattelse.

Jeg hørte med stor Interesse det ærede Medlem for Frederiksberg (Ottosen) i store og hele Træk fremsætte sine Betragtninger over Forslaget. Det kan ikke nægtes, at man fik et klart Indtryk af, at han var en varm Beundrer deraf, og tillige, at han ansaa det for det bedste Fremskridt, der kunde naas, sely om han i og for sig kunde ønske, at det gik videre. Jeg tror, jeg har opfattet det rigtigt saaledes. Det ærede Medlem for Verringe (H. Holm) indtog noget nær det diametralt modsatte Standpunkt. Teoretisk kan jeg forstaa adskillige af de Bemærkninger, det ærede Medlem for Verringe fremsatte, men jeg deler ikke den Opfattelse, at de havde den praktiske Betydning, som han syntes at forudsætte. Imidlertid er det sikkert, at der mellem disse to Ydergrænser findes en bred, pafsabel Vej, hvor det maa være tilladt at fremsætte sine Bemærkninger, i Haab om, at ogsaa de kunne tjene til Hjælp ved den videre Udarbejdelse.

Der er Ting i dette Forslag, man kunde ønske ændrede, i hvert Fald Ting, som ikke ere af den Natur, at alle paa det nuværende Tidspunkt have naaet den Opfattelse, at de bør gennemføres. Men der er ogsaa Ting af en saadan Betydning, at man ubetinget maa glæde sig derved, og naar man vejer de to Faktorer imod hinanden og vil udfinde, hvorvidt Vægtskaalen tynger til den Side, hvor Fremskridtet ligger, eller til den Side, hvor man kunde frygte for, at der skal gaa noget i Stykker, tilstaar jeg ærlig, at jeg mener, Vægtskaalen vejer stærkt til den Side, hvor Fremskridtet ligger, saa at man i det store og hele kan vente en Reform, der vil have overordentlig betydelig Indflydelse paa hele vort Uddannelsesvæsen, og hvor man ogsaa efter min Mening er naaet saa vidt i hele Udviklingen, at man kan gaa ind derpaa.

Der faldt en Bemærkning fra den højtærede Minister, som jeg ikke rigtig forstod, men det er jo muligt, at jeg har hørt fejl. Det forekom mig nemlig, at Ministeren sagde, at man kunde ikke bygge Skolevæsenet, saaledes som det ærede Medlem for Verringe (H. Holm) mente, den ene Etage oven paa den anden, saaledes at man derigennem naaede ned fra Folkeskolen til den højeste Skoleuddannelse. Hvis jeg har hørt rigtig, saa forstaar jeg det ikke, thi det forekommer mig netop, at dette Forslag gaar ubetinget i den Retning, saaledes at Folkeskolen er første